

Paizs Goebel Jenő (1899-1944)

Őszi est, 1942

Olaj, falemez, 99,5x125 cm
Jelezve jobbra lent: Paizs Goebel 942

Kikiáltási ár: 1 800 000 Ft / 7 200 EUR

Paizs Goebel Jenő: Fuaros, 1939,

Paizs Goebel kései korszaka

A szentendrei táj csak 1933–1934 után válik Paizs Goebel képeinek jellegzetes témájává, de már 1931-től számtalan tusrajzán felbukkan a városka egy-egy kertje, utcácskái, utcarészlete a művésztelep környéke és a Bükkös patak medre. Az 1937-es esztendővel induló utolsó korszakában azonban – ekkor ismét visszatér az olajfestéshez – már csaknem teljes egészében a szentendrei tematika jellemzi művészetét. A mesészerű dzsungelképek után mégsem jelent visszalépést a hétköznapi dolgok megjelenése Goebel festészetében, mert a vásznain és fatábláin felbukkanó motívumok a látott és a tudott dolgok különös expresszív ötvözetét nyújtják. Jól ismert motívumok: hulló madarak, izzó szemű macska, kecskék lovak, ház, kerítés, fák ágyazódnak képeinek szövetébe. Emberi figurái pálcavékonyágúra olvadnak, melyek nem különülnek el, ellenkezőleg beleivódnak a tájba. Néha úgy tűnnek teljesen belevésznek a környezetbe és a vegetációba. „Az első pillantásra majdnem áttekinthetetlenek tetsző, szövvényes ábrázolás ez. Gazdag festőisége csak hosszabb szemlélődés nyomán bontakozik ki. Eszköze a témának finom árnyalatra bontott, többnyire hajszálvékony pászmban, olykor dúsmedvű, széles foltokban felrakott, eleven, pompás szín és konstruktív tagolású sokrétű tér” – írja Kállai Ernő 1943-ban a festő Alkotás Művészeti kiállításának katalógusában. Míg egy korabeli kritikában a festő így magyarázza stílusának kései megújítását: „Ó a régi? Az hideg volt... Ezt itt melegség árasztja el... ez belülről jött...”

Kaszás Gábor

